

RUPEPERIN SYNTYMÄPÄIVÄ.

Tässä on oltu lehtimiehetkin, vähän niinkuin syntymäpäivillä. On pidetty kokouksia ja säästetty paperia ja painomus- tetta, toisin sanoen käyty toinen toistem- me kimppuun suorin tein, pöytä vain vä- lissä, ja puhuttu politiikkaa ja mooritsia, puhuttu hyvinkin ristiin kun niikseen tulee, mutta sitten taas lyöty kättä pääl- le, että annetaanhan asioiden riidellä, kunhan suomalaisina pysytään.

Mukava joskus mennä vieraisille noin muuten vain, koko neekeriporukalla, il- man, että puuhassa on mitään uutisente- koki-pailua, olla ja elää niinkuin pa- remmatkin ihmiset, mutta silti tutustua erinäisiin kulussientakaisiin asioihin. Mu- kavalta tuntuu myös joskus olla juhlassa, joka on järjestetty nimenomaan meitä varten, kun 365:nä päivänä vuodessa kuokkii kutsuissa ja kokouksissa, jotka on järjestetty muita varten.

Varsinkin tällä kerralla, kun isäntinä olivat sellaiset talolliset kuin Valio ja Karjapohjola, joiden tuotteita me, neeke- rit ainakin, eniten persoilemme, mutta vähiten melkein syömme. tunki itsensä oikein herraksi isolla kirjaimella. Mais- telluksi tuli sellaisiakin sortteja, joiden puoleen tähän saakka tuskin on rohjen- nut katseltaankaan nostaa. Niinhän se sanoi meidän Artturikin pöytäpuhees- saan, sanoi sen mukavan piispan sanoilla, lihanjalostamossa käynnin jälkeen, että oli oikein hauska tutustua kuoleman jäl- keiseen elämään!

Mutta ne syntymäpäivät! Edellisellä viikolla oli herra Runebergin syntymäpäi- vä, jolloin kouluilla oli lupa. Tulipahan kaupunginkirjastoon pojannalliainen, jolloin kirjastotäti kysyi, mitenkä hän siihen aikaan oli liikkeellä. Pojalla oli vastaus valmiina, olihan kaikki koulussa selvitetty: Meillä on lupa, kun kaikki opettajat ovat menneet Rupeperin synty- mäpäiville... No, täti ei hellittänyt, vaan kysäisi, että miksikäs te ette ole men- neet, johon poika selitti, jotta eihän me, kun me ei olla tuttavia sen kanssa.

Se oli melkein yhtä hyvä juttu kuin se lehtiä kierrellyt veronmaksajien vali- tusvirsi. Ettekö ole kuulleetkaan? Otta- kaapa virsikirja käteen ja lukekaa virres- tä 146 toinen värsy, niin huomaatte, että runoilija kerrankin on ollut kaukonäköi- nen ja sepittänyt kioman virren tätäkin tilaisuutta varten. Naulankantaan!